

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 120/02-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. októbra 2002 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. K. R., bytom P., vo veci porušenia jeho práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3 Co 149/00 z 21. septembra 2000 a rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 23/01 z 28. marca 2001 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. K. R. **o d m i e t a** ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. októbra 2002 doručená sťažnosť Ing. K. R., bytom P. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie jeho práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozsudkom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 3 Co 149/00 z 21. septembra 2000 a rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 4 Cdo 23/01 z 28. marca 2001.

Podľa čl. 127 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ namieta porušenie svojho práva na súdnu ochranu rozsudkom krajského súdu, ktorým tento zmenil rozsudok Okresného súdu v Poprade sp. zn 11 C 921/97 z 27. mája 1998 tak, že žalobu sťažovateľa ako žalobcu v predmetnom konaní zamietol, a rozsudkom najvyššieho súdu, ktorým tento zamietol dovolanie sťažovateľa proti predmetnému rozsudku krajského súdu. Ústavný súd konštatuje, že vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu mal sťažovateľ k dispozícii účinný opravný prostriedok, ktorý napokon aj využil, takže predmetom prípadného posúdenia zo strany ústavného súdu by v danom prípade mohol byť výlučne rozsudok najvyššieho súdu.

Podľa doterajšej judikatúry ústavného súdu však jednou zo zákonných podmienok pre prijatie sťažnosti podľa čl. 127 ústavy na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3. zákona o ústavnom súde, teda v lehote dvoch mesiacov od kvalifikovanej právnej skutočnosti (napr. I. ÚS 38/98), ktorou je v danom prípade deň nadobudnutia právoplatnosti rozsudku najvyššieho súdu. Vzhľadom na to, že v čase, keď sťažovateľ podal svoju sťažnosť podľa čl. 127 ústavy, už uplynula lehota ustanovená pre

tento typ konania pred ústavným súdom, bolo potrebné túto sťažnosť posúdiť ako návrh podaný oneskorene.

Z týchto dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. októbra 2002